

زیارت عتبات و پیاده روی اربعین

- ۱..... زیارت اباعبدالله علیه السلام.....
- ۱..... درخواست همه پیامبران برای زیارت اباعبدالله علیه السلام.....
- ۲..... زیارت حضرت موسی علیه السلام به همراه فتاد هزار فرشته.....
- ۳..... رفت و آمد ملائکه بین قبر امام حسین علیه السلام تا آسمان.....
- ۴..... ملائکه و زیارت امام حسین ع.....
- ۴..... چهارهزار ملک آشفته حال در کنار قبر ابی عبدالله ع.....
- ۴..... برخورد چهارهزار ملک آشفته حال در کنار قبر ابی عبدالله ع با زائرین.....
- ۵..... رسول خدا و ائمه علیهم السلام در حق زائرین امام حسین علیه السلام دعا می کنند.....
- ۵..... **دعاهای امام صادق ع برای زوار قبر امام حسین ع**.....
- ۸..... **ثواب زیارت سید الشهداء با پای پیاده**.....
- ۸..... ثواب زیارت سید الشهداء با پای پیاده/ دعای ملائکه برای زائران اباعبدالله ع.....
- ۹..... ثواب زیارت با پای پیاده/ پیام رسول خدای زوار اباعبدالله الحسین ع.....
- ۱۰..... اولین قدم پاک شدن از گناهان/ مناجات خدا با زائر حسنی!.....
- ۱۱..... روز قیامت و زائران اباعبدالله الحسین علیه السلام.....
- ۱۲..... اولین کسانی که با پای پیاده به زیارت امام حسین ع رفتند.....
- ۱۲..... شیخ میرزا «حسین نوری» احیاگر رفتن به زیارت کربلا با پای پیاده از بین علما بعد از سالها.....

زیارت اباعبدالله علیه السلام

درخواست همه پیامبران برای زیارت اباعبدالله علیه السلام

عَنِ الْحَسَنِ بْنِ مَحْبُوبٍ عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَمَّارٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ع يَقُولُ: لَيْسَ نَبِيٌّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا يَسْأَلُونَ اللَّهَ تَعَالَى أَنْ يَأْذَنَ لَهُمْ فِي زِيَارَةِ الْحُسَيْنِ ع، فَفَوْجٌ يَنْزِلُ وَفَوْجٌ يَصْعَدُ [يَعْرُجُ].

ترجمه:

حسن بن محبوب از اسحاق بن عمّار روایت کرده که از امام صادق علیه السلام شنیدم که می فرمودند:

هیچ پیغمبری در آسمانها و زمین نیست مگر آنکه از خداوند متعال درخواست دارند که به

ایشان اجازه داده شود تا حضرت حسین بن علی علیهما السلام را زیارت کنند؛

لذا گروهی از آسمان فرود آمده و به زیارت آن حضرت رفته و گروهی پس از زیارت به آسمان می روند.

[کامل الزیارات، ص: ۱۱۱]

زیارت حضرت موسی علیه السلام به همراه فتاد هزار فرشته

عَنِ الْحَسَنِ بْنِ مَحْبُوبٍ عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ بِنْتِ أَبِي حَمْرَةَ الثَّمَالِيِّ قَالَ: خَرَجْتُ فِي آخِرِ زَمَانِ بَنِي مَرْوَانَ إِلَى زِيَارَةِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عِ مُسْتَخْفِيًّا مِنْ أَهْلِ الشَّامِ حَتَّى انْتَهَيْتُ إِلَى كَرْبَلَاءَ فَأَخْتَفَيْتُ فِي نَاحِيَةِ الْقَرْبَةِ حَتَّى إِذَا ذَهَبَ مِنَ اللَّيْلِ نِصْفُهُ أَقْبَلْتُ نَحْوَ الْقَبْرِ، فَلَمَّا دَنَوْتُ مِنْهُ أَقْبَلَ نَحْوِي رَجُلٌ فَقَالَ لِي: انصَرِفْ مَا جُورًا فَإِنَّكَ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ

فَرَجَعْتُ فَرِعًا حَتَّى إِذَا كَادَ يَطْلُعُ الْفَجْرُ أَقْبَلْتُ نَحْوَهُ حَتَّى إِذَا دَنَوْتُ مِنْهُ، خَرَجَ إِلَيَّ الرَّجُلُ فَقَالَ لِي يَا هَذَا إِنَّكَ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ.

فَقُلْتُ لَهُ عَافَاكَ اللَّهُ وَ لِمَ لَا أَصِلُ إِلَيْهِ وَ قَدْ أَقْبَلْتُ مِنَ الْكُوفَةِ أُرِيدُ زِيَارَتَهُ فَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُ عَافَاكَ اللَّهُ وَ أَنَا أَخَافُ إِنْ أَصْبَحَ فَيَقْتُلُونِي أَهْلُ الشَّامِ إِنْ أَدْرَكُونِي هَاهُنَا

قَالَ فَقَالَ لِي: اصْبِرْ قَلِيلًا فَإِنَّ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ ع سَأَلَ اللَّهَ أَنْ يَأْذَنَ لَهُ فِي زِيَارَةِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ فَأْذِنَ لَهُ فَهَبَطَ مِنَ السَّمَاءِ فِي سَبْعِينَ أَلْفَ مَلَكٍ فَهَمُّ بِحَضْرَتِهِ مِنْ أَوَّلِ اللَّيْلِ يَنْتَظِرُونَ طُلُوعَ الْفَجْرِ ثُمَّ يَعْزُجُونَ إِلَى السَّمَاءِ

قَالَ فَقُلْتُ لَهُ فَمَنْ أَنْتَ عَافَاكَ اللَّهُ!!!

قَالَ: أَنَا مِنَ الْمَلَائِكَةِ الَّذِينَ أَمَرُوا بِحِرْسِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ ع وَ الْإِسْتِغْفَارِ لِزَوَارِهِ فَاَنْصَرَفْتُ وَ قَدْ كَادَ أَنْ يَطِيرَ عَقْلِي لِمَا سَمِعْتُ مِنْهُ

قَالَ فَأَقْبَلْتُ لَمَّا طَلَعَ الْفَجْرُ نَحْوَهُ فَلَمْ يَحُلْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُ أَحَدٌ فَدَنَوْتُ مِنَ الْقَبْرِ وَ سَلَّمْتُ عَلَيْهِ وَ دَعَوْتُ اللَّهَ عَلَى قَتْلَتِهِ وَ صَلَّيْتُ الصُّبْحَ وَ أَقْبَلْتُ مُسْرِعًا مَخَافَةَ أَهْلِ الشَّامِ. / [كامل الزيارات، ص: ۱۱۲]

ترجمه:

حسن بن عبد الله، از پدرش، از حسن بن محبوب، از حسین بن بنت ابی حمزه الثمالی، وی می گوید: اواخر حکومت بنی مروان بود که من برای زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیهما السلام در حالی که از اهل شام پنهان می داشتم از شهر کوفه خارج شده تا به کربلاء رسیدم.

پس در جایی مخفی شدم تا نیمی از شب گذشت سپس از مکان خود بیرون آمدم و به طرف قبر رفتم و وقتی نزدیک شدم مردی به طرف من آمد و گفت:

برگرد که ماجور و مثاب می باشی و تو به قبر دسترسی نداری.

پس نالان و با فزع و جزع برگشته تا نزدیک طلوع صبح شد سپس به طرف قبر بازگشته تا نزدیک آن شدم

باز همان شخص به طرف من آمد و گفت:

ای شخص تو دسترسی به قبر نداری.

به او گفتم: خدا سلامتت بدارد چرا من به قبر دسترسی ندارم؟ در حالی که من از کوفه به نیت زیارت آن حضرت آمده‌ام بنا بر این تقاضا دارم بین من و بین قبر حائل نشوی تا زیارت کرده و سریع برگردم زیرا هراس دارم صبح شود و اهل شام من را در اینجا دیده و اقدام به کشتنم کنند.
راوی می‌گوید:

آن شخص به من گفت: کمی صبر کن زیرا حضرت موسی بن عمران علیه السلام از خداوند متعال درخواست نموده که به او اذن زیارت قبر حسین بن علی علیهما السلام را بدهد و حق تعالی به وی اذن داده لذا وی با هفتاد هزار فرشته از آسمان به زیر آمده و هم اکنون در محضر امام علیه السلام بوده و آن جناب را زیارت کرده و انتظار می‌کشند صبح طلوع کرده تا به آسمان بروند.

راوی می‌گوید: به آن شخص گفتم:

خدا سلامتت بدارد کیستی؟

گفت: من از فرشتگانی هستم که مأمور حفاظت و حراست قبر حسین بن علی علیهما السلام و طلب آمرزش برای زوار آن جناب می‌باشند.

پس برگشتم و نزدیک بود بخاطر آنچه از او شنیده بودم عقلم بپرد.

وی می‌گوید:

هنگامی که صبح طلوع کرد جلو رفته کسی حائل و مانع نشد پس نزدیک به قبر شده و سلام نمودم و کشنده‌گان آن حضرت را نفرین کرده و در همان جا نماز صبح را بجا آورده و به جهت خوف و هراسی که از اهل شام داشتم سریع برگشتم.

رفت و آمد ملائکه بین قبر امام حسین علیه السلام تا آسمان

عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَمَّارٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: مَا بَيْنَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عِ إِلَى السَّمَاءِ مُخْتَلَفٌ
الْمَلَائِكَةُ. [کامل الزیارات، ص: ۱۱۴]

امام صادق علیه السلام فرمودند: بین قبر امام حسین علیه السلام تا آسمان ملائکه و فرشتگان در آمد و شد و نزول و صعود می‌باشند

ملائکه و زیارت امام حسین ع

عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَمَّارٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ: لَيْسَ مِنْ مَلَكَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا وَهُمْ يَسْأَلُونَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يَأْذَنَ لَهُمْ فِي زِيَارَةِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ ع فَفَوْجٌ يَنْزِلُ وَ فَوْجٌ يَعْرُجُ.

اسحاق بن عمار، از حضرت ابی عبد الله علیه السلام روایت می کند و می گوید:

از آن حضرت شنیدم که می فرمودند: هیچ فرشته ای در آسمان ها نیست مگر آنکه از خداوند عزوجل در خواست دارد که حق تعالی به او اجازه دهد که قبر حضرت حسین علیه السلام را زیارت کند

لذا گروهی از آسمان به پائین آمده و به زیارت حضرت رفته و گروهی از زیارت برگشته و به آسمان عروج

می کنند.

[کامل الزیارات ص ۱۱۴]

چهار هزار ملک آشفته حال در کنار قبر ابی عبدالله ع

[کافی، ج ۴، ص: ۵۸۱] إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ هَارُونَ بْنِ خَارِجَةَ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ع يَقُولُ: وَكَلَّ اللَّهُ بِقَبْرِ الْحُسَيْنِ ع أَرْبَعَةَ آلَافِ مَلَكَ شُعْتٌ غُبْرٌ يَبْكُونَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ // فَمَنْ زَارَهُ عَارِفًا بِحَقِّهِ شَيِّعُوهُ حَتَّى يُبَلِّغُوهُ مَأْمَنَهُ وَإِنْ مَرَضَ عَادُوهُ عُذُوهُ وَعَشِيَّتْ وَإِنْ مَاتَ شَهِدُوا جَنَازَتَهُ وَاسْتَعْفَرُوا لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

ترجمه:

راوی می گوید شنیدم که امام صادق علیه السلام فرمودند: خداوند بر قبر امام حسین علیه السلام چهار هزار فرشته ژولیده موی و غبارآلود گمارده است که تا روز قیامت بر او می گریند.

و کسی که با شناخت حقیقت او را زیارت نماید، او را مشایعت می کنند تا به وطن خود برسد

و هنگامی که مریض شود، صبح و شام به عیادت او می روند.

و اگر بمیرد بر جنازه او حاضر شده و تا روز قیامت برای او استغفار می نمایند.

برخورد چهار هزار ملک آشفته حال در کنار قبر ابی عبدالله ع با زائرین

* [کافی، ج ۴، ص: ۵۸۲] قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ ع: إِنَّ أَرْبَعَةَ آلَافٍ (۴ هزار) مَلَكَ عِنْدَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ ع شُعْتٌ غُبْرٌ يَبْكُونَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ / رَيَّسَهُمْ مَلَكَ يُقَالُ لَهُ مَنْصُورٌ فَلَا يَزُورُهُ زَائِرٌ إِلَّا اسْتَقْبَلُوهُ وَ لَا يُودِّعُهُ مُودِّعٌ إِلَّا شَيِّعُوهُ وَ لَا مَرِيضٌ إِلَّا عَادُوهُ وَ لَا يَمُوتُ إِلَّا صَلَّى عَلَى جَنَازَتِهِ وَ اسْتَعْفَرُوا لَهُ بَعْدَ مَوْتِهِ.

ترجمه:

راوی می‌گوید شنیدم که امام صادق علیه السلام فرمودند: چهار هزار فرشته ژولیده موی و غبارآلود کنار قبر امام حسین علیه السلام هستند که تا روز قیامت بر او می‌گریند. رئیس آنها اسمش منصور است، هر زائری که به زیارت امام حسین علیه السلام برود آنها به استقبالش می‌آیند، و به هنگام خدا حافظی او را بدرقه می‌کنند، و هنگامی که مریض شود به عیادت او می‌روند، و اگر بمیرد بر جنازه او نماز می‌خوانند و بعد از مرگش برای او استغفار می‌نمایند.

رسول خدا و ائمه علیهم السلام در حق زائرین امام حسین علیه السلام دعا می‌کنند

مُعَاوِيَةُ بْنُ وَهَبٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ:

قَالَ لِي يَا مُعَاوِيَةُ لَا تَدَعُ زِيَارَةَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ ع لِخَوْفٍ

فَإِنَّ مَنْ تَرَكَ زِيَارَتَهُ رَأَى مِنَ الْحَسْرَةِ مَا يَتَمَنَّى أَنْ قَبْرَهُ كَانَ عِنْدَهُ

أَمَا تُحِبُّ أَنْ يَرَى اللَّهُ شَخْصَكَ وَ سَوَادَكَ فَيَمْنُ يَدْعُو لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ص وَ عَلِيٌّ وَ فَاطِمَةٌ وَ

الْأئِمَّةُ ع. / [کامل الزیارات، النص، ص: ۱۱۶]

ترجمه:

معاویه بن وهب، از حضرت ابا عبد الله علیه السلام، نقل می‌کند که وی گفت:

امام صادق علیه السلام به من فرمودند:

ای معاویه به جهت ترس و وحشت زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السلام را ترک مکن،

زیرا کسی که زیارت آن حضرت را ترک کند چنان حسرتی بخورد که آرزو نماید قبر آن

حضرت نزد او باشد و بتواند زیاد به زیارتش برود،

آیا دوست داری که خدا تو را در زمره کسانی ببیند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم و حضرات علی و فاطمه و

ائمه علیهم السلام در حقشان دعاء فرموده‌اند.

دعاهای امام صادق برای زوار قبر امام حسین ع

عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ وَهَبٍ قَالَ: اسْتَأْذَنْتُ عَلِيَّ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع فَقِيلَ لِي: ادْخُلْ فَدَخَلْتُ فَوَجَدْتُهُ فِي مُصَلَّاهُ فِي بَيْتِهِ

فَجَلَسْتُ حَتَّى قَضَى صَلَاتَهُ فَسَمِعْتُهُ وَهُوَ يُنَاجِي رَبَّهُ وَ يَقُولُ:

يَا مَنْ خَصَّنَا بِالْكَرَامَةِ وَ خَصَّنَا بِالْوَصِيَّةِ وَ وَعَدَنَا الشَّفَاعَةَ وَ أَعْطَانَا عِلْمَ مَا مَضَى، وَ مَا بَقِيَ وَ جَعَلَ أَفِيدَةَ مِنَ النَّاسِ تَهْوَى إِلَيْنَا، اغْفِرْ لِي وَ لِإِخْوَانِي وَ لِزُورَارِ قَبْرِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ ع، الَّذِينَ أَنْفَقُوا أَمْوَالَهُمْ وَ أَشْخَصُوا أَبْدَانَهُمْ رَغْبَةً فِي بَرْنَا وَ رَجَاءً لِمَا عِنْدَكَ فِي صَلَاتِنَا، وَ سُورًا أَدْخَلُوهُ عَلَى نَبِيِّكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ، وَ إِجَابَةً مِنْهُمْ لِأَمْرِنَا وَ غِيظًا أَدْخَلُوهُ عَلَى عَدُوِّنَا، أَرَادُوا بِذَلِكَ رِضَاكَ، فَكَافِهِمْ عَنَّا بِالرِّضْوَانِ، وَ أَكَلَاهُمْ، بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ أَخْلَفَ عَلَى أَهَالِيهِمْ وَ أَوْلَادِهِمُ الَّذِينَ خَلَفُوا بِأَحْسَنِ الْخَلْفِ، وَ اصْحَبَهُمْ وَ اكْفَاهُمْ شَرَّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَ كُلِّ ضَعِيفٍ مِنْ خَلْقِكَ أَوْ شَدِيدٍ وَ شَرِّ شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَ الْجِنِّ، وَ أَعْطَاهُمْ أَفْضَلَ مَا أَمَلُوا مِنْكَ فِي غُرْبَتِهِمْ عَنِ أَوْطَانِهِمْ وَ مَا أَثَرُونَا بِهِ عَلَى أَبْنَائِهِمْ وَ أَهَالِيهِمْ وَ قَرَابَاتِهِمْ، اللَّهُمَّ إِنَّ أَعْدَاءَنَا عَابُوا عَلَيْهِمْ خُرُوجَهُمْ فَلَمْ يَنْهَهُمْ ذَلِكَ عَنِ الشُّخُوصِ إِلَيْنَا، وَ خِلَافًا مِنْهُمْ عَلَى مَنْ خَالَفَنَا

فَارْحَمِ تِلْكَ الْوُجُوهُ الَّتِي قَدْ غَيَّرَتْهَا الشَّمْسُ،

وَ ارْحَمِ تِلْكَ الْخُدُودَ الَّتِي تَقَلَّبَتْ عَلَى حُفْرَةِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع،

وَ ارْحَمِ تِلْكَ الْأَعْيُنَ الَّتِي جَرَتْ دُمُوعُهَا رَحْمَةً لَنَا،

وَ ارْحَمِ تِلْكَ الْقُلُوبَ الَّتِي جَزَعَتْ وَ اخْتَرَقَتْ لَنَا

وَ ارْحَمِ الصَّرْحَةَ الَّتِي كَانَتْ لَنَا،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ تِلْكَ الْأَنْفُسَ وَ تِلْكَ الْأَبْدَانَ حَتَّى نُوَافِيَهُمْ عَلَى الْحَوْضِ يَوْمَ الْعَطَشِ،

فَمَا زَالَ وَ هُوَ سَاجِدٌ يَدْعُو بِهَذَا الدُّعَاءِ، فَلَمَّا انصَرَفَ قُلْتُ: جُعِلْتُ فِدَاكَ لَوْ أَنَّ هَذَا الَّذِي سَمِعْتُ مِنْكَ كَانَ لِمَنْ لَا يَعْرِفُ اللَّهَ لَطَنَّتُ أَنْ النَّارَ لَا تَطْعَمُ مِنْهُ شَيْئًا وَ اللَّهُ لَقَدْ تَمَنَّيْتُ أَنْ كُنْتُ زُرْتُهُ وَ لَمْ أَحْجْ؟!

فَقَالَ لِي مَا أَقْرَبَكَ مِنْهُ فَمَا الَّذِي يَمْنَعُكَ مِنْ إِيْتَابِهِ؟ ثُمَّ قَالَ: يَا مُعَاوِيَةَ لِمَ تَدْعُ ذَلِكَ؟

قُلْتُ: جُعِلْتُ فِدَاكَ لَمْ أَدْرِ أَنَّ الْأَمْرَ يَبْلُغُ هَذَا كَلَّهُ؟

قَالَ: يَا مُعَاوِيَةَ مَنْ يَدْعُو لِزُورَارِهِ فِي السَّمَاءِ أَكْثَرَ مِمَّنْ يَدْعُو لَهُمْ فِي الْأَرْضِ،

لَا تَدْعُهُ لِخَوْفٍ مِنْ أَحَدٍ فَمَنْ تَرَكَهُ لِخَوْفٍ رَأَى مِنَ الْحَسْرَةِ مَا يَتَمَنَّى أَنْ قَبْرَهُ كَانَ بِيَدِهِ أَمَا تُحِبُّ أَنْ

يَرَى اللَّهُ شَخْصَكَ وَ سَوَادَكَ مِمَّنْ يَدْعُو لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ص؟!

أَمَا تُحِبُّ أَنْ تَكُونَ غَدًا مِمَّنْ تُصَافِحُهُ الْمَلَائِكَةُ؟!

أَمَا تُحِبُّ أَنْ تَكُونَ غَدًا فِيْمَنْ رَأَى وَ لَيْسَ عَلَيْهِ ذَنْبٌ فَتُتَبِعَ؟!

أَمَا تُحِبُّ أَنْ تَكُونَ غَدًا فِيْمَنْ يُصَافِحُ رَسُولَ اللَّهِ ص.

/ [الكافي، ج ٤، ص: ٥٨٢]

ترجمه:

معاویة بن وهب نقل کرده: اذن خواستم که خدمت امام صادق علیه السلام برسم، به من گفته شد که داخل شو، پس داخل شده آن جناب را در نمازخانه منزلشان یافتم پس نشستم تا حضرت نمازشان را تمام کردند پس شنیدم که با پروردگارشان مناجات نموده و می گفتند:

بار خدایا، ای کسی که ما را اختصاص به کرامت داده و وعده شفاعت دادی و مختص به وصیت نمودی (یعنی ما را وصی پیامبرت قرار دادی) و علم به گذشته و آینده را به ما اعطاء فرمودی، و قلوب مردم را مایل به طرف ما نمودی، **من و برادران و زائرین قبر پدرم حسین علیه السلام را بیامرز،** آنان که اموالشان را انفاق کرده و بدنهایشان را به سختی انداخته بخاطر اشتیاق در نیکی به ما و امید به پاداش‌هایی که در دوستی و پیوند با ما نزد توست برای رسیدن به ما و برای شادمان نمودن پیامبر تو و پذیرفتن فرمان ما و خشمگین ساختن دشمنان ما.

اینان اراده و نیتشان از این ایثار کسب رضایت و خشنودی تو است پس تو هم از طرف ما این ایثار را جبران کن و بواسطه رضوان احسانشان را جواب گو باش و در شب و روز حافظ و نگاهدارشان بوده و اهل و اولادی که از ایشان باقی مانده‌اند را بهترین جانشینان قرار بده و مراقب و حافظشان باش و شر و بدی هر ستمگر عنود و منحرفی را از ایشان و از هر مخلوق ضعیف و قوی خود کفایت نما، و ایشان را از شر شیاطین انسی و جنّی محفوظ فرما و برترین چیزی را که در دور بودنشان از اوطان خویش از تو آرزو کرده‌اند را به ایشان اعطاء کن و نیز به ایشان برتر و بالاتر از آنچه را که بواسطه‌اش ما را بر فرزندان و اهل و نزدیکانشان اختیار کردند ببخش، **بار خدایا دشمنان ما بواسطه خروج بر ایشان آنان را مورد ملامت و سرزنش قرار دادند ولی این حرکت اعداء ایشان را از تمایل به ما باز نداشت و این ثبات آنان از باب مخالفتشان است با مخالفین ما،**

پس تو این صورت‌هایی که حرارت آفتاب آنها را در راه محبت ما تغییر داده مورد ترحم خودت قرار بده

و نیز صورت‌هایی را که روی قبر ابی عبد الله الحسین علیه السلام می‌گذارند و بر می‌دارند مشمول لطف و رحمت قرار بده

و همچنین به چشم‌هایی که از باب ترحم بر ما اشک ریخته‌اند نظر عنایت فرما
و دل‌هایی که برای ما به جزع آمده و بخاطر ما سوخته‌اند را ترحم فرما،

بار خدایا به فریادهائی که بخاطر ما بلند شده برس، خداوندا من این ابدان و این ارواح را نزد تو امانت قرار داده تا در روز عطش اکبر که بر حوض کوثر وارد می‌شوند آنها را سیراب نمائی.

و پیوسته امام علیه السلام در سجده این دعاء را می‌خواندند و هنگامی که از آن فارغ شدند عرض کردم: فدایت شوم این فقرات و مضامین ادعیه‌ای که من از شما شنیدم اگر شامل کسی شود که خداوند عزّ و جلّ را نمی‌شناسد گمانم این است که آتش دوزخ هرگز به آن فائق نیاید!!! به خدا سوگند آرزو دارم آن حضرت (حضرت امام حسین علیه السلام) را زیارت کرده ولی به حج نروم.

امام علیه السلام به من فرمودند: چقدر تو به قبر آن جناب نزدیک هستی، پس چه چیز تو را از زیارتش باز می‌دارد؟ سپس فرمودند: ای معاویه زیارت آن حضرت را ترک مکن.

عرض کردم: فدایت شوم نمی‌دانستم که امر چنین بوده و اجر و ثواب آن این مقدار است.

حضرت فرمودند: ای معاویه کسانی که برای زائرین امام حسین علیه السلام در آسمان دعاء می‌کنند به مراتب بیشتر هستند از آنان که در زمین برای ایشان دعاء و ثناء می‌نمایند.

ای معاویه به جهت ترس و وحشت زیارت قبر حضرت امام حسین علیه السلام را ترک مکن،

زیرا کسی که زیارت آن حضرت را ترک کند چنان حسرتی بخورد که آرزو نماید قبر آن

حضرت نزد او باشد و بتواند زیاد به زیارتش برود،

آیا دوست داری که خدا تو را در زمره کسانی ببیند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم و حضرات علی و فاطمه و

آئمه علیهم السلام در حقشان دعاء فرموده‌اند.

آیا دوست نداری روز قیامت جزء کسانی باشی که با ملائکه مصافحه می‌کنند!

آیا دوست نداری قیامت جزء کسانی باشی که هیچ گناهی در پرونده اعمال او دیده نمی‌شود!

آیا دوست نداری قیامت جزء کسانی باشی که با رسول خدا مصافحه می‌کنند!

ثواب زیارت سید الشهداء با پای پیاده

ثواب زیارت سید الشهداء با پای پیاده / دعای ملائکه برای زائران ابا عبدالله

...عَنْ عَلِيِّ بْنِ مَيْمُونِ الصَّائِعِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: يَا عَلِيُّ زُرِّ الْحُسَيْنَ وَلَا تَدَعُهُ

قَالَ: قُلْتُ مَا لِمَنْ أَتَاهُ مِنَ الثَّوَابِ؟

قَالَ: مَنْ أَتَاهُ مَا شِئياً كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ حَسَنَةً وَ مَحَى عَنْهُ سَيِّئَةً وَ رَفَعَ لَهُ دَرَجَةً
فَإِذَا أَتَاهُ وَكَلَّ اللَّهُ بِهِ مَلَكَينِ يَكْتُبَانِ مَا خَرَجَ مِنْ فِيهِ مِنْ خَيْرٍ وَ لَا يَكْتُبَانِ مَا يَخْرُجُ مِنْ فِيهِ
مِنْ شَرٍّ وَ لَا غَيْرَ ذَلِكَ

فَإِذَا انْصَرَفَ وَدَعَّوهُ وَ قَالُوا:

يَا وَلِيَّ اللَّهِ مَغْفُوراً لَكَ أَنْتَ مِنْ حِزْبِ اللَّهِ وَ حِزْبِ رَسُولِهِ وَ حِزْبِ أَهْلِ بَيْتِ رَسُولِهِ
وَ اللَّهُ لَا تَرَى النَّارَ بَعَيْنِكَ أَبَداً وَ لَا تَرَاكَ وَ لَا تَطْعَمُكَ أَبَداً. (كامل الزيارات ص ۱۳۴)

ترجمه:

علی بن میمون صائغ، از حضرت امام صادق علیه السلام نقل کرده که آن حضرت فرمودند:

ای علی! قبر حسین علیه السلام را زیارت کن و ترک مکن.

عرض کردم: ثواب کسی که آن حضرت را زیارت کند چیست؟

حضرت فرمودند: کسی که پیاده زیارت کند خداوند به هر قدمی که برمی دارد

یک حسنه برایش نوشته

و یک گناه از او محو می فرماید

و یک درجه مرتبه اش را بالا می برد،

و وقتی به زیارت رفت، حق تعالی دو فرشته را موکل او می فرماید که آنچه خیر از دهان او خارج می شود را

نوشته و آنچه شر و بد می باشد را نویسند

و وقتی برگشت با او وداع کرده و به وی می گویند:

ای ولی خدا! گناهانت آمرزیده شد

و تو از افراد حزب خدا و حزب رسول او و حزب اهل بیت رسولش می باشی

به خدا قسم! هرگز تو آتش را به چشم نخواهی دید و آتش نیز هرگز تو را نخواهد دید و

تو را طعمه خود نخواهد نمود.

ثواب زیارت با پای پیاده / پیام رسول خدای زوار اباعبدالله الحسین ع

عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ ثَوْبَرِ بْنِ أَبِي فَاخِتَةَ قَالَ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ ع:

يَا حُسَيْنُ! مَنْ خَرَجَ مِنْ مَنْزِلِهِ يُرِيدُ زِيَارَةَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ صَ إِذَا كَانَ مَا شِئياً كَتَبَ اللَّهُ لَهُ

بِكُلِّ خُطْوَةٍ حَسَنَةٍ وَ مَحَى عَنْهُ سَيِّئَةً

حَتَّى إِذَا صَارَ فِي الْحَائِرِ كَتَبَهُ اللَّهُ مِنَ الْمُصْلِحِينَ الْمُتَجَبِّينَ [الْمُفْلِحِينَ الْمُتَجَبِّينَ]

حَتَّى إِذَا قَضَى مَنَاسِكَهُ كَتَبَهُ اللَّهُ مِنَ الْفَائِزِينَ

حَتَّى إِذَا أَرَادَ الْإِنصِرَافَ أَتَاهُ مَلَكٌ فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ص يُفْرُوكَ السَّلَامَ وَ يَقُولُ لَكَ:

اسْتَأْنِفِ الْعَمَلَ فَقَدْ غُفِرَ لَكَ مَا مَضَى. (كامل الزيارات ص ۱۳۲)

ترجمه:

حسین بن ثویر می گوید: امام صادق علیه السلام فرمودند:

ای حسین! کسی که از منزلش بیرون آید و قصدش زیارت قبر حضرت حسین ابن علی علیهما السلام باشد اگر پیاده رود خداوند مَنان به هر قدمی که برمی دارد یک حسنه برایش نوشته و یک گناه از او محو می فرماید

تا زمانی که به حائر برسد و پس از رسیدن به آن مکان شریف حق تبارک و تعالی او را از رستگاران قرار

می دهد

تا وقتی که مراسم و اعمال زیارت را به پایان برساند که در این هنگام او را از فائزین محسوب می فرماید

تا زمانی که اراده مراجعت نماید در این وقت فرشته ای نزد او آمده و می گوید:

رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم سلام رسانده و به تو می فرماید: از ابتداء عمل را شروع کن، تمام

گناهان گذشته ات آمرزیده شد.

اولین قدم پاک شدن از گناهان / مناجات خدا با زائر حسنی!

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: إِنَّ الرَّجُلَ لَيَخْرُجُ إِلَى قَبْرِ الْحُسَيْنِ ع فَلَهُ إِذَا خَرَجَ مِنْ أَهْلِهِ بِأَوَّلِ خُطْوَةٍ مَغْفِرَةٌ

دُنُوبِهِ

ثُمَّ لَمْ يَزَلْ يُقَدِّسُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ حَتَّى يَأْتِيَهُ

فَإِذَا أَتَاهُ نَاجَاهُ اللَّهُ تَعَالَى فَقَالَ: عَبْدِي سَلْنِي أُعْطِكَ،

ادْعُنِي أُجِبَكَ، اطْلُبْ مِنِّي أُعْطِكَ،

سَلْنِي حَاجَةً أَقْضِيهَا [أَقْضِيهَا] لَكَ

قَالَ وَ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ ع: وَ حَقُّ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُعْطِيَ مَا بَدَلَ. (وسائل الشيعة، ج ۱۴، ص: ۴۲۱)

ترجمه:

امام صادق علیه السلام فرمودند: شخصی که به زیارت قبر حضرت حسین بن علی علیهما السلام می‌رود، زمانی که از اهلش جدا شد با اولین گامی که برمی‌دارد تمام گناهانش آمرزیده می‌شود سپس با هر قدمی که برمی‌دارد پیوسته تقدیس و تنزیه شده تا به قبر برسد و هنگامی که به آنجا رسید حق تعالی او را خوانده و با وی مناجات نموده و می‌فرماید: بنده من! از من بخواه تا به تو اعطاء نمایم، من را بخوان اجابت نمایم، از من طلب کن به تو بدهم، حاجتت را از من بخواه تا برایت روا سازم. راوی می‌گوید، امام علیه السلام فرمودند:

و بر خداوند متعال حق و ثابت است آنچه را که بذل نموده اعطاء فرماید.

روز قیامت و زائران اباعبدالله الحسین علیه السلام

** همه آرزو می‌کنند کاش از زوار حسین ع بودند**

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ الطَّحَّانِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ سَمِعْتُهُ وَ هُوَ يَقُولُ:

مَا مِنْ أَحَدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا وَ هُوَ يَتَمَنَّى أَنَّهُ مِنْ زَوَّارِ الْحُسَيْنِ ع

لَمَّا يَرَى مِمَّا يُصْنَعُ بِزَوَّارِ الْحُسَيْنِ ع مِنْ كَرَامَتِهِمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى. (کامل الزیارات ص: ۱۳۵)

ترجمه:

عبد الله طحان گفت: شنیدم از امام صادق علیه السلام که پیوسته می‌فرمودند:

هیچ کس نیست در روز قیامت مگر اینکه آرزو می‌کند، ای کاش از زوار امام حسین علیه السلام باشد

از دیدن برخورد کریمانه خداوند متعال با بازوار حسین علیه السلام .

زائر حسین علیه السلام بر سر سفره‌هایی از نور

عَنْ صَالِحِ بْنِ مِيثِمٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ:

مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَكُونَ عَلَى مَوَائِدِ النُّورِ (سفره‌هایی از نور) يَوْمَ الْقِيَامَةِ،

فَلْيَكُنْ مِنْ زَوَّارِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ ع. (کامل الزیارات ص: ۱۳۵)

ترجمه:

از امام صادق علیه السلام روایت شده که حضرت فرمودند:
کسی که دوست دارد بر سفره‌های نور بنشیند در روز قیامت،
پس باید از زوار حضرت حسین بن علی علیه السلام باشد.

اولین کسانی که با پای پیاده به زیارت امام حسین رفتند

جابر بن عبد الله انصاری به همراه عطیه غلامش
امام سجاده و حضرت زینب‌س به همراه کاروان اسرا

شیخ میرزا «حسین نوری» احیاگر رفتن به زیارت کربلا با پای پیاده از بین علما بعد از سالها

به گزارش شیعه آنلاین، بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد حضرت آیت الله العظمی شیخ میرزا «حسین نوری» که از علمای اعلام در تاریخ تشیع بوده، اولین فردی بود که با عمل کردن به برخی احادیث و روایات موجود، با پای پیاده به زیارت کربلای معلی رفت.

شیخ میرزا «حسین نوری» در ۱۸ ماه شوال سال ۱۲۵۴ هجری قمری یعنی حدود ۱۸۰ سال پیش در روستای "یالو" از توابع شهر نور در استان مازندران متولد شد. او در سن هفت سالگی پدر خود را از دست داد و یتیم شد. پدرش از علمای محلی آن منطقه بود.

او در سنین جوانی برای تحصیل علوم دینی به تهران کوچ کرد و مدتی نزد حضرت آیت الله العظمی شیخ «عبدالرحیم بروجردی» تلمذ کرد و سپس در سال ۱۲۷۳ هجری در حالی که ۱۹ سال سن داشت به نجف سفر کرد. هنگامی که فضای علمی آنجا را دید تصمیم گرفت همانجا بماند.

چهار سال در نجف ماند و سپس به ایران بازگشت. کمتر از یک سال در ایران بود اما باز هم با شوق زیاد به عراق بازگشت. مدتی در شهر کربلا نزد حضرت آیت الله العظمی «عبدالحسین طهرانی» معروف به "شیخ عراقی" ها تلمذ کرد و سپس به مدت دو سال به کاظمین رفت. بعد از آن در سن ۲۶ سالگی به حج رفت و بقیع را نیز زیارت کرد.

گفته می‌شود در زمان شیخ انصاری نیز افراد بسیار معدود و ناشناخته‌ای بودند که با پای

پیاده به زیارت کربلا می‌رفتند اما حضرت آیت الله العظمی شیخ میرزا «حسین نوری»

تصمیم گرفت که این سنت حسنه را احیاء کند لذا اولین بار در عید قربان به پیاده روی از

نجف تا کربلا اقدام ورزید. سه روز در راه بود. حدود ۳۰ تن از دوستان و اطرافیان نیز با وی بودند.

از آن پس تصمیم گرفت هر سال این کار را تکرار کند. هر سال نیز بر تعداد افرادی که با او همراه می شدند افزوده می شد.

اساتید حضرت آیت الله العظمی شیخ میرزا «حسین نوری» عبارت بودند از: المولی محمد علی المحلاتی، الشیخ عبد الرحیم البروجردی، الشیخ عبد الحسین الطهرانی، الشیخ مرتضی الأنصاری، المیرزا الشیرازی، فتح علی السلطان آبادی و غیره.

از شاگردان این عالم جلیل القدر می توان الشیخ عباس القمی صاحب کتاب «مفاتیح الجنان»، الشیخ آقا بزرگ الطهرانی صاحب کتاب «الذریعة»، العلامة الشیخ علی بن إبراهیم القمی، شیخ محمد تقی القمی الباوزئیری، الشیخ إسماعیل بن الشیخ محمد باقر الأصفهانی را نام برد.

حضرت آیت الله العظمی شیخ میرزا «حسین نوری» **تالیفات** بسیار زیادی داشت از جمله، کتاب «**مستدرک الوسائل**» که امروزه از کتب معروف حوزه به شمار می رود. آخرین باری که با پای پیاده به زیارت حرم ابا عبدالله الحسین علیه السلام رفت در سال ۱۳۱۹ هجری بود. آن سال را "سال حج الأكبر" نامید. در آن سال عید نوروز با عید قربان هر دو در یک روز جمعه بود.

در آخرین سفرش به کربلا، به دلیل گرمای شدید هوا، غذاها فاسد شده بودند. شیخ میرزا «حسین نوری» و دیگر همراهانش همگی به دلیل خوردن غذای فاسد مسموم شدند. پس از بازگشت از زیارت به نجف، بر اثر بیماری شدید، در شب چهارشنبه ۲۷ جمادی الثانی ۱۳۲۰ هجری دار فانی را وداع گفت و در حرم امیرالمؤمنین علی علیه السلام دفن گردید. هفت سال بعد نیز همسر مکرمه وی درگذشت. هنگامی که خواستند او را در کنار حضرت آیت الله العظمی شیخ میرزا «حسین نوری» دفن کنند، نبش قبر کردند و دیدند که جسد شیخ سالم و تازه است، گویا تنها چند ساعت از مرگ وی می گذرد.

عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ع قَالَ نَظَرَ النَّبِيُّ ص إِلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ ع وَ هُوَ مُقْبِلٌ فَأَجْلَسَهُ فِي حِجْرِهِ وَقَالَ إِنَّ لِقَتْلِ الْحُسَيْنِ حَرَارَةً فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لَا تَبْرُدُ أَبَدًا ثُمَّ قَالَ ع يَا بَنِي قَتِيلٍ كُلِّ عِبْرَةٍ قَيْلٌ وَ مَا قَتِيلٌ كُلِّ عِبْرَةٍ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ قَالَ لَا يَذْكُرُهُ مُؤْمِنٌ إِلَّا بَكَى